

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2379/2015
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца М.Р. из Р., чији је пуномоћник Д.С., адвокат из Л., против туженог ПД Д.-Л. ХЕ ДОО из Б.Б., ХЕ З. из М.З., чији је пуномоћник А.Ф., адвокат из Л., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4849/13 од 17.09.2015. године, у седници одржаној 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4849/13 од 17.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П1 271/11 од 24.04.2013. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је ништав уговор о раду број 170/3 од 07.02.2007. године закључен између тужиоца и туженог, а што је тужени дужан признати. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 91.525,00 динара, док је одбијен тужбени захтев за накнаду парничних трошкова преко досуђеног износа.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4849/13 од 17.09.2015. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда и жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог да се обавезе тужилац да плати туженом трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, ... 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Наиме, правноснажна другостепена одлука која се побија ревизијом донета је 17.09.2015. године. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), ступио је на снагу 31.05.2014. године, односно пре правноснажног окончања поступка у овој правној ствари.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.02.2011. године, ради утврђења ништавости уговора о раду којим је тужилац распоређен на послове који не одговарају његовој преосталој радној способности. Вредност предмета спора није означена у тужби, нити је вредност спора утврђена током поступка, а не може се утврдити ни на основу одређене или наплаћене судске таксе.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 439. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 439. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о раду којим је тужилац распоређен на послове који не одговарају његовој преосталој радној способности. С тога, а имајући у виду и да тужилац у току поступка није означио вредност предмета спора, нити је вредност предмета спора утврђена и не може се утврдити ни на основу одређене или наплаћене судске таксе, због чега је Врховни касациони суд нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**